

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. Č.**, zastoupeného Mgr. Josefem Bartuskem, advokátem se sídlem tř. 28. října 108, Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 19 Cad 128/2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 10. 2005, č. j. 19 Cad 128/2004 - 43,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Josefa Bartuska **se určuje** částkou 650 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 13. 10. 2004, byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 43 a násl. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná uvedla, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 30. 7. 2004 se žalobce stal částečně invalidním podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění od 27. 1. 2004. Žalovaná uvedla, že doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků, přičemž se tato doba zjišťuje z období před vznikem plné nebo částečné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků počítaných zpět před vznikem plné nebo částečné invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity – tj. v období od

27. 1. 1994 do 26. 1. 2004 – však žalobce získal pouze čtyři roky a 339 dní pojištění; proto žalovaná jeho žádost o částečný invalidní důchod zamítla. Žalovaná uvedla, že dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení, lze hodnotit nejvýše v rozsahu tří let před vznikem nároku na důchod.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 25. 10. 2005, č. j. 19 Cad 128/2004 - 43, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Soud uvedl, že základními podmínkami nároku na částečný invalidní důchodu jsou částečná invalidita, zjišťovaná lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, a dále potřebná doba pojištění, jež měla v případě žalobce měla činit pět let a zjišťovala se z posledních deseti let před vznikem invalidity. Podle soudu byl žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí částečně invalidní, jednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo ke dni 13. 10. 2004 průduškové astma, způsobující podle kapitoly VIII. oddílu B položky 3 písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. celkem 35 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Žalobce však nesplnil potřebnou dobu pojištění, neboť byl v období od 27. 1. 1994 do 26. 1. 2004 pojištěn pouze čtyři roky a 339 dnů a nikoliv nejméně pět roků. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl a uvedl, že nemá oprávnění odstraňovat tvrdosti zákona, přičemž touto pravomocí je nadán toliko ministr práce a sociálních věcí v souladu s § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, popř. podle § 5 písm. a) bodu 5 téhož zákona Česká správa sociálního zabezpečení.

Ve včasné a ustanoveným zástupcem ve lhůtě doplněné kasační stížnosti stěžovatel brojí proti tvrdosti zákona, podle něhož chronicky nemocný člověk nemá nárok na důchod, byť si z velké části zničil zdraví prací. Tento přístup označil stěžovatel za diskriminační a v rozporu s ústavním pořádkem. Zákon podle stěžovatele zvýhodňuje osoby, které nechtějí pracovat a mohou si dovolit platit důchodové pojištění. Stěžovatel dále poukázal na to, že je chronicky nemocen a jeho onemocnění se bude s postupem věku zhoršovat; přitom obsáhle popsal své zdravotní obtíže spočívající zejména v astmatu, trombóze levé nohy a artróze pravého ramene. Stěžovatel uvedl, že byl vždy hrdý na možnost pracovat a do obtížné sociální situace jej dostal příliš tvrdý zákon. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že ke splnění potřebné doby pojištění mu scházelo pouze několik dnů a že je chronicky nemocný výše uvedenými chorobami, k nimž soud ani žalovaná nepřihlédli. Podle stěžovatele je v této skutečnosti dán důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žalovaná ani soud při svém rozhodování nezohlednili zdravotní problémy a nemoci stěžovatele. Proto stěžovatel navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě dne 25. 10. 2005, č. j. 19 Cad 128/2004 - 43, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s právním názorem Krajského soudu v Ostravě.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížnost byla podána z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech

nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaná ani soud dostatečně nezohlednili jeho vážný zdravotní stav, protože mu nebyl přiznán částečný invalidní důchod. Žalovaná i krajský soud však zdravotní stav žalobce posuzovali a shodně uvedli, že u žalobce je dán pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 35 %; v tomto ohledu žalobce splnil první podmínku pro přiznání částečného invalidního důchodu. Nebyla však splněna druhá zákonná podmínka, neboť stěžovatel nebyl v posledních deseti letech před vznikem invalidity pojištěn déle než pět roků, jak vyžaduje § 44 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění. Jelikož bylo zjištěno – a žalobce tuto skutečnost ani nijak nerozporuje – že žalobce ke dni žádosti o přiznání částečného invalidního důchodu byl pojištěn toliko čtyři roky a 339 dní, nesplnil výše uvedenou podmínku potřebné doby pojištění v délce trvání alespoň pět let. Žalovaná tedy v daném případě postupovala v souladu se zákonem, pokud stěžovateli částečný invalidní důchod nepřiznala a soud nepochybil, když žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl. Pokud jde o stěžovatelem namítanou tvrdost zákona, není v pravomoci Nejvyššího správního soudu tuto skutečnost nijak ovlivnit, neboť procesní předpis, jímž je zdejší soud vázán, neumožňuje případné tvrdosti zákona odstraňovat. Jak správně uvedl krajský soud, pravomocí odstranit tvrdost zákona může být za určitých okolností nadán ministr práce a sociálních věcí, případně Česká správa sociálního zabezpečení.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. není dán, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátovi částkou 2 x 250 Kč za dva úkony právní služby – první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti ze dne 29. 6. 2006 a 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006. Celkem tedy odměna advokáta činí 650 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

